

Posudek na práci

Testovací platforma pro Webové roboty Michal vykypěl

K obsahu práce:

Práce působí značně nedodělaným dojmem. Z porovnání zadání a předložené práce vyplývá, že cílů práce nebylo dosaženo téměř vůbec:

„Prozkoumejte techniky, které dovolují predikovat parametry Webového prostoru na základě jeho vzorku.“ – v práci není vůbec řešeno.

„Navrhněte způsob, kterým je možné Webovému robotu simulovat celý takový Web bez nutnosti jeho kompletního stahování.“ – v souvislosti s první větou zadání to znamená, že uživatel poskytne systému vzorek webu a systém podle předloženého vzorku robotovi simuluje další požadavky nad rámec vzorku. Ani toto není v práci řešeno.

„Řešení musí robotu nabídnout "fiktivní" připojení k Internetu, ve kterém je daný Webový prostor simulován (na úrovni síťového připojení).“ -- nefunkční (v kapitole Závěr autor uvádí „Transparentní prostředí nebylo naimplementováno zcela, proto jediným plně funkčním rozhraním je skriptovací jazyk.“)

„Zároveň musí být dostupné konzolové rozhraní, které dovolí ověřovat různé stahovací techniky...“ – rozhraní je představováno standardním vstupem do aplikace, bez dalších parametrů, v práci není ani popsáno, co je výstupem interpretru. V návrhu skriptovacího jazyka nejsou uvedeny požadavky na tento jazyk (ze strany možných algoritmů), z návrhu není vidět, zda pokrývá všechny potřeby webových robotů resp. algoritmů, které používají.

Zdá se tedy, že jediným doopravdy splněným cílem je *„Práce je zaměřena na UNIXové prostředí ...“*.

K textu práce a implementaci díla:

V textu ani na přiloženém CD není popsán způsob práce s vytvořeným dílem (uživatelská dokumentace), není uvedena ani dokumentace programátorská. Zdrojové kódy jsou komentované pouze velmi řídké, naopak obsahují pozůstatky vývoje (odkomentované zřejmě ladící tisky).

Autor uvádí, že *„při postupném načítání uzlů a uvolňování nepoužívaných poměrně rychle došla paměť právě kvůli fragmentaci. Nakonec byl napsán vlastní alokátor, který obsahuje bloky různých délek a pokud uzel paměť potřebuje, je mu přidělena tímto alokatorem. Naopak dealokace probíhá tak, že uzel pouze oznámí alokátoru, že daný blok je opět volný.“* Tento náznak nevysvětluje, jak uvedený návrh problém fragmentace řeší a nedokazuje jeho oprávněnost.

Při práci s čítačem referencí objektu typu Node nejsou použity žádné zamykací mechanismy. Pravděpodobně to znamená, že nemůže dojít k simultánnímu přístupu k objektu, protože běh aplikace je sériový. To však vylučuje využití paralelního zpracování a tedy neumožňuje plné využití prostředí. Pro předpokládané zpracování masivních dat to je dosti závažné opomenutí.

Stylisticky je text práce na velmi nízké úrovni, včetně řady překlepů, text byl zřejmě kontrolován nedbale, pokud vůbec.

Domnívám se, že práce nemá být uznána jako práce diplomová.

V Praze, 17.9.2008